

УДК: 352:001.895(477)  
DOI: 10.35432/tisb332025327311

**Олег Долженков**  
*д.політ.н., професор, професор кафедри  
освітнього менеджменту та публічного управління  
ННІ природничо-математичних наук, інформатики та менеджменту  
Південноукраїнського національного педагогічного  
університету імені К. Д. Ушинського  
<https://orcid.org/0000-0002-7620-9535>  
e-mail: dolzhenkov.oo@pdpu.edu.ua*

## ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Розглянуто теоретичні аспекти публічного управління інноваціями на регіональному рівні. Автор пропонує детальний аналіз сутності інноваційної діяльності на регіональному рівні, публічного управління інноваційним підприємництвом на регіональному рівні та певних практик розвитку інноваційного підприємництва на рівні регіону.

Зокрема, актуалізовано значення інноваційного підприємництва для регіонального розвитку і підкреслено, що державне регулювання є важливим інструментом для забезпечення сталого розвитку регіонів. Розглядаються ключові аспекти публічного управління, такі як законодавча база, фінансування, підтримка інноваційних підприємств, створення інноваційної інфраструктури та механізми підвищення ефективності публічного управління.

Окрему увагу приділено практикам розвитку інноваційного підприємництва на регіональному рівні, які можуть бути корисним досвідом для України. У цьому контексті розглядаються такі аспекти, як створення інноваційних кластерів, розвиток мережі інноваційних підприємств та сприяння комерціалізації технологій.

Проведена оцінка перспектив формування регіональної інноваційної системи. Доведено, що формування регіональної інноваційної системи є ефективним шляхом підвищення інноваційної активності та конкурентоспроможності підприємств на регіональному рівні. При цьому, ключовою умовою успішної реалізації регіональної інноваційної системи є наявність сприятливого інституційного середовища, підтримки держави та активної участі бізнесу.

Досліджено інноваційне підприємництво в сучасних умовах господарювання. За результатами дослідження, було виявлено, що в сучасних умовах інноваційне підприємництво є ключовим фактором розвитку економіки та забезпечення конкурентоспроможності підприємств. Для успішного розвитку інноваційного підприємництва важливо забезпечити належну підтримку від держави, створити сприятливі умови для впровадження інноваційних продуктів, розробити механізми фінансування та інвестування і забезпечити належний рівень компетентності та кваліфікації фахівців в галузі інноваційного підприємництва.

Досліджено організаційне забезпечення розвитку інновацій на регіональному рівні. За результатами дослідження, було виявлено, що організаційне забезпечення є ключовим елементом успішного розвитку інноваційного підприємництва на регіональному рівні. Для цього важливо створити сприятливе інституційне середовище, забезпечити доступ до належних ресурсів, розробити програми підтримки та навчання для місцевих підприємців та фахівців. Крім того, важливо враховувати специфіку регіону, його потенціал та ресурси, для ефективного організаційного забезпечення розвитку інноваційного підприємництва на місцевому рівні.

Дійдено висновку, що для підвищення ефективності інноваційного підприємництва на

сучасному етапі розвитку важливо розглядати не лише окремі елементи, але і комплексний підхід, що включає формування регіональної інноваційної системи, підтримку інноваційного підприємництва та ефективне організаційне забезпечення розвитку на регіональному рівні.

Виявлено, що інновації є важливим чинником розвитку регіонів України, а державне регулювання є ключовим елементом, який забезпечує ефективність цього процесу. Було проаналізовано основні інструменти публічного управління інноваціями на регіональному рівні, такі як фінансова підтримка, науково-технічний розвиток, інфраструктура, законодавче регулювання та підтримка малих і середніх підприємств. Запропоновано рекомендації щодо підвищення ефективності механізмів публічного управління інноваціями на регіональному рівні в умовах євроінтеграції.

**Ключові слова:** інновації, регіон, регіональний рівень, інноваційне підприємництво, публічне управління, кластер.

**Oleg Dolzhenkov**

*Doctor in Political Science, Full Professor, Professor of  
the Department of Educational Management and Public Administration  
ESI of Natural Sciences, Mathematics, Informatics and Management  
South Ukrainian National Pedagogical University named after Kostiantyn Ushynskiy  
<https://orcid.org/0000-0002-7620-9535>  
e-mail: [dolzhenkov.oo@pdpu.edu.ua](mailto:dolzhenkov.oo@pdpu.edu.ua)*

## **PUBLIC ADMINISTRATION OF INNOVATION AT THE REGIONAL LEVEL**

The article considers theoretical aspects of public administration of innovation at the regional level. The author offers a detailed analysis of the essence of innovation activity at the regional level, public administration of innovative entrepreneurship at the regional level and certain practices of development of innovative entrepreneurship at the regional level.

In particular, the importance of innovative entrepreneurship for regional development is actualised and it is emphasised that state regulation is an important tool for ensuring sustainable development of regions. The key aspects of public administration, such as the legislative framework, financing, support for innovative enterprises, creation of innovative infrastructure and mechanisms for improving the efficiency of public administration are considered.

Special attention is paid to the practices of developing innovative entrepreneurship at the regional level, which can be a useful experience for Ukraine. In this context, such aspects as the creation of innovation clusters, the development of a network of innovative enterprises and the promotion of technology commercialisation are considered. The prospects for the formation of a regional innovation system have been assessed. It is proved that the formation of a regional innovation system is an effective way to increase the innovation activity and competitiveness of enterprises at the regional level. At the same time, a key condition for the successful implementation of the regional innovation system is the existence of a favourable institutional environment, government support and active participation of business.

The article studies innovative entrepreneurship in the current economic conditions. According to the results of the study, it was found that in modern conditions innovative entrepreneurship is a key factor in economic development and ensuring the competitiveness of enterprises. For the successful development of innovative entrepreneurship, it is important to ensure adequate support from the state, create favourable conditions for the introduction of innovative products, develop financing and investment mechanisms and ensure an adequate level of competence and qualification of specialists in the field of innovative entrepreneurship. The organisational support for the development of innovations at the regional level is studied. The study found that organisational support is a key element in the successful development of innovative entrepreneurship at the regional level. For this purpose, it is important to create a favourable

institutional environment, provide access to adequate resources, and develop support and training programmes for local entrepreneurs and professionals. In addition, it is important to take into account the specifics of the region, its potential and resources for effective organisational support for the development of innovative entrepreneurship at the local level.

It is concluded that in order to increase the efficiency of innovative entrepreneurship at the present stage of development, it is important to consider not only individual elements, but also an integrated approach, including the formation of a regional innovation system, support for innovative entrepreneurship and effective organisational support for development at the regional level.

It is found that innovations are an important factor in the development of Ukrainian regions, and state regulation is a key element that ensures the effectiveness of this process.

The main instruments of public administration of innovations at the regional level, such as financial support, scientific and technical development, infrastructure, legislative regulation and support for small and medium-sized enterprises, are analysed. The article offers recommendations for improving the efficiency of mechanisms of public administration of innovations at the regional level in the context of European integration.

**Keywords:** innovation, region, regional level, innovative entrepreneurship, public administration, cluster.

***Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями.*** Інновації на регіональному рівні є ключовим елементом соціально-економічного розвитку. Тому дослідження публічного управління інноваціями на рівні регіонів є важливим кроком у забезпеченні стійкого розвитку України в довгій перспективі.

У сучасних умовах інноваційна діяльність в Україні знаходиться на етапі активного розвитку, що обумовлено євроінтеграційними процесами та необхідністю зміцнення економічної стійкості країни. При цьому важливою складовою успішного розвитку інноваційної діяльності є ефективне державне регулювання, зокрема на регіональному рівні.

Публічного управління через свої механізми повинно сприяти створенню сприятливих умов для розвитку інновацій на регіональному рівні, зокрема, через встановлення стимулів для інвестування в інноваційні проекти, зниження податкового тиску, підтримку малих і середніх підприємств, створення належних умов для залучення іноземних інвесторів. Для ефективного публічного управління інноваціями на регіональному рівні необхідно враховувати специфіку кожного регіону, його потенціал та можливості. Також важливо розробляти програми підтримки інновацій, які б відповідали конкретним потребам кожного регіону.

Таким чином, дослідження публічного управління інноваціями на регіональному рівні в умовах євроінтеграційного розвитку України є важливим завданням для подальшого розвитку інноваційної економіки країни та підвищення її конкурентоспроможності на міжнародному ринку. Його дослідження може стати основою для формування ефективної стратегії розвитку інновацій на регіональному рівні та вирішення ряду проблем, що перешкоджають його розвитку.

***Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор.*** Публічне управління інноваціями на регіональному рівні в сучасних умовах євроінтеграційного розвитку України - це досить актуальна тема, що привертає увагу дослідників та експертів різних дотичних галузей.

Одним із важливих аспектів публічного управління інноваціями на регіональному рівні є створення сприятливих умов для розвитку інноваційної діяльності. У цьому контексті Басараб Т.І., Головченко Н.А. [1, 2] досліджують основні напрями публічного управління інноваційної діяльності на регіональному рівні, зокрема, за допомогою механізмів фінансової підтримки підприємств, забезпечення доступу до інтелектуальної власності та інших форм

державної підтримки. Дослідники також зазначають, що ефективне державне регулювання повинно базуватися на системі моніторингу та оцінки результатів регіональної інноваційної діяльності. Завальнюк О.В., Кільченко О.В., Комариста Т.О. висвітлюють питання теоретико-методичних засад і прикладних інструментів публічного управління процесу інтелектуалізації національного господарства [3, 4, 5].

Інший підхід до вивчення публічного управління інноваціями на регіональному рівні пропонує Куц І.О. та ін. [6]. Автори досліджують роль регіональних органів влади у стимулюванні інноваційного розвитку підприємств, зокрема, за допомогою вивчення основних інструментів державної підтримки інноваційної діяльності на регіональному рівні. Дослідники зазначають, що регіональні органи влади повинні використовувати комплексні підходи до розвитку інновацій, що включають створення сприятливого інвестиційного клімату, забезпечення доступу до фінансових ресурсів, розвиток науково-технічної бази та інші заходи.

Окрім того, важливим аспектом досліджуваного питання є взаємодія між державними та приватними структурами. У цілому, публічне управління інноваціями на регіональному рівні в умовах євроінтеграційного розвитку України є складною проблемою, яка потребує комплексного підходу та ґрунтовних досліджень.

**Формулювання цілей статті (постановка завдання).** Мета статті полягає в дослідженні структури та механізмів публічного управління інноваціями на регіональному рівні.

**Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів.** Україна має великий потенціал для розвитку інновацій на регіональному рівні, оскільки кожен регіон має свої особливості, потреби та можливості для інноваційного розвитку. Для сприяння розвитку інновацій на регіональному рівні необхідно державне регулювання. Державне регулювання інновацій на регіональному рівні може включати в себе наступні заходи:

1. Фінансова підтримка: держава може надавати підприємцям фінансову підтримку в формі грантів, кредитів, податкових пільг та інших інструментів для залучення та збереження інвестицій в інноваційні проекти.
2. Розробка інфраструктури: держава може забезпечувати створення необхідної інфраструктури для розвитку інновацій, такої як інкубатори, науково-дослідні центри, технопарки та інші інноваційні центри.
3. Сприяння розвитку людських ресурсів: держава може забезпечувати підтримку для розвитку навичок та знань інноваційних підприємців, зокрема, надавати підтримку у навчанні та підвищенні кваліфікації, проводити тренінги та семінари для розвитку навичок управління та маркетингу інноваційних проектів.
4. Розвиток інноваційної інфраструктури: держава може сприяти створенню та розвитку мережі інноваційних підприємств та інститутів на регіональному рівні, що забезпечує обмін знаннями, технологіями та досвідом між підприємствами, науковими установами та урядом.
5. Створення сприятливого регуляторного середовища: держава може забезпечити прозорість та простоту процедур для створення та реєстрації інноваційних підприємств та продуктів, а також заохочувати підприємства до участі у конкурсах, які сприяють інноваційному розвитку.
6. Підтримка наукових досліджень та розвитку технологій: держава може сприяти науковим дослідженням та розробці технологій, забезпечуючи фінансування та сприяючи комерціалізації наукових розробок.

Узагальнюючи, державне регулювання інновацій на регіональному рівні може забезпечити сприятливі умови для створення та розвитку інноваційних підприємств, забезпечити стабільність та ефективність їх діяльності, що в свою чергу сприятиме розвитку

економіки регіону та країни в цілому.

Важливим елементом публічного управління є підвищення рівня кваліфікації кадрів, забезпечення доступу до науково-технічної інформації та знань. Зокрема, наукові дослідження показують, що університетська освіта може стати важливим джерелом інноваційних підприємців та менеджерів, які здатні створювати нові продукти та послуги на регіональному рівні.

В останні десятиліття питання формування сучасної регіональної політики та роль комплексного оцінювання наявного потенціалу залучає все більше уваги науковців та практиків. Дослідження, присвячене регіональній політиці та комплексному оцінюванню Л.Д. Станіславської та Т.В. Лихачової "Методика комплексного оцінювання потенціалу регіону" (2012) розглядається питання розвитку регіонів України та пропонується методика комплексного оцінювання потенціалу регіону на основі аналізу соціально-економічного стану, інноваційної активності, технологічного рівня, наукового потенціалу, розвитку інфраструктури. Мануєва А.О. у праці "Механізми формування регіональної політики в умовах децентралізації влади" (2018) аналізує особливості формування регіональної політики в умовах децентралізації влади в Україні та пропонує концепцію регіональної політики, що базується на принципах інтеграції, інноваційності та сталого розвитку. Автор також наголошує на важливості комплексного оцінювання потенціалу регіону при формуванні регіональної політики.

Дослідження Швець І.М. "Комплексне оцінювання економічного потенціалу регіону" (2016) зосереджене на комплексному оцінюванні економічного потенціалу регіону. З урахуванням результатів цих досліджень можна зробити висновок, що комплексне оцінювання наявного потенціалу регіону є важливим інструментом при формуванні сучасної регіональної політики інновацій. Використання методів економіко-математичного моделювання, індикаторного підходу та інших методів дозволяє більш точно визначити потенціал регіону та розробити ефективні рекомендації щодо його розвитку.

Досягнення стійкого розвитку регіону передбачає не тільки визначення його потенціалу, але і розробку комплексної стратегії розвитку з урахуванням різних соціально-економічних факторів та особливостей регіону. У цьому контексті, важливо забезпечити баланс між розвитком економіки, соціальної сфери та охороною довкілля.

Поняття "регіональний потенціал" можна розглядати як комплексне поняття, яке охоплює різні аспекти розвитку регіонів та їх потенціал для реалізації соціально-економічних завдань. Регіональний потенціал є складовою концепції регіонального розвитку, яка досліджує економічні, соціальні та природні ресурси, які є доступними в регіоні, та їх потенціал для розвитку. У дослідженнях з регіонального потенціалу, зазвичай, аналізуються різноманітні фактори, такі як наявність робочої сили, технічна інфраструктура, культурні та історичні ресурси, природні ресурси, інновації, технології тощо.

У сучасній літературі існує велика кількість досліджень, що присвячені регіональному потенціалу. Узагальнюючи, дослідження з регіонального потенціалу демонструють, що регіональний потенціал є важливою складовою розвитку регіонів. Визначення рівня регіонального потенціалу є важливим етапом в розробці стратегій регіонального розвитку та допомагає визначити ресурси, які можуть бути використані для досягнення соціально-економічних цілей регіону.

Ці особливості дають досить повне уявлення про потенціал як про економічну категорію, але далеко не вичерпують його характеристик і властивостей стосовно задач управління розвитком. Наприклад, дуже важливий момент полягає в різних можливостях використання потенціалу, тобто мова йде про те, що той самий потенціал різними його власниками може бути використаний з різним ККД (коефіцієнт корисної дії). Здатність до використання ресурсів, на наш погляд, теж є невід'ємною частиною самого потенціалу – ця частина ресурсу розміщується "всередині" структури потенціалу. Якщо розглянути, зокрема,

потенціал регіону, то тут також є відмінні риси. Одна з них може бути сформульована так: потенціал регіону правомірно розглядати як його сукупну здатність внеску в економіку країни.

Деякі автори розглядають економічний потенціал з позицій фінансового менеджменту, визначаючи його як здатність досягати поставлених цілей, включаючи в нього такі блоки: майнове становище, фінансове становище, позиції на ринку [17, 20]. На нашу думку, до них варто додати структуру й ефективність системи управління. Зробити це дійсно необхідно, тому що неналагоджена система управління може "розгубити" весь майново-фінансовий потенціал, що неодноразово демонструвала реальна практика економічних перетворень в країні.

Природне розходження складових потенціалів регіонів ставить задачу розроблення різних моделей і стратегій розвитку з урахуванням задач вирішування кризових ситуацій, переходу на моделі стійкого розвитку та ін.

Регіональна система інновацій охоплює не лише інституції, які генерують знання й інновації, тобто господарчі суб'єкти, науково-дослідні центри, центри підтримки інновацій, але й також канали трансферу (дистрибуції) знань між ними, що буде спонукати різні структури до співпраці в інноваційній сфері.

Державне регулювання інновацій на регіональному рівні є складною проблемою, яка вимагає комплексного підходу та уваги до багатьох аспектів. Однією з основних проблем є недостатня фінансова підтримка для розвитку інновацій в регіонах. Часто інноваційні проекти вимагають значних вкладень, але не всі регіони мають достатній бюджет для фінансування цих проектів. Також можуть бути проблеми з отриманням кредитів від комерційних банків, особливо для маленьких інноваційних підприємств. Інновації вимагає висококваліфікованих спеціалістів, які можуть розробляти та впроваджувати нові ідеї та технології. Але не всі регіони мають достатню кількість таких спеціалістів, що може стати перешкодою для розвитку інновацій. Створення та розвиток інфраструктури для підтримки інновацій, таких як технопарки, інкубатори, акселератори та ін.

Для розв'язання цих проблем можуть бути запроваджені різні заходи, такі як надання фінансової підтримки для інноваційних проектів, залучення інвестицій зі сторони держави та приватного сектору, надання підтримки у формі консультацій та підготовки кадрів для розвитку інновацій в регіонах. Крім того, можна створити сприятливі умови для розвитку інновацій в регіонах, такі як зменшення бюрократичних перешкод та спрощення процедур реєстрації підприємств, використання новітніх технологій та цифрових інструментів для підтримки інновацій.

Загалом, державне регулювання інновацій на регіональному рівні вимагає комплексного підходу та співпраці між державою, приватним сектором та громадськістю з метою створення сприятливих умов для розвитку інновацій та досягнення економічного зростання в регіонах.

Україна з її регіональною структурою має статус великої Європейської держави з достатньо розвинутою міжгалузевою структурою, значним економічним потенціалом (природно-ресурсним, металургійним, хімічним, машинобудівним, сільськогосподарським, науково-освітнім та ін.). У цьому потенціалі явно виділяється значна інноваційна компонента в широкому діапазоні своїх складових частин [7, 8, 9] (наукові розробки, високі технології світового рівня, інтелектуальні ресурси), яка розглядається різними фахівцями, у тому числі й міжнародними рейтинговими агентствами, у досить суперечних оцінках і координатах.

Розвиток інновацій на регіональному рівні значною мірою визначається інвестиційною складовою. Взаємозв'язок "інновації – інвестиції" у науковому трактуванні досить неоднозначний. Суть у тому, що інвестиції виступають одночасно в різних ролях: це і прямий ресурс розвитку, і (разом з інвестиційним кліматом) умова розвитку, і своєрідний механізм розвитку. Якщо говорити про державний вплив інвестицій, то цей вид діяльності

визначають як "інвестиційна підтримка" інноваційного процесу. Різноманітність зв'язків "інвестиції – інновації" не знижує дії головного принципу їхньої єдності – забезпечення інноваційного розвитку як руху до високого рівня конкурентної спроможності й до нового технологічного укладу [8].

У світовій конкуренції беруть участь насправді окремі кластерні регіони і окремі організаційна (компанії, корпорації), а не держава [9]. Це повною мірою стосується й України. У стратегічних розробках соціально-економічного розвитку зі своєю специфікою виділено:

- Придніпровський (Дніпропетровська, Запорізька, області) – кластери електроніки, машинобудування, залізничної, харчової промисловості;
- Східний (Полтавська, Сумська, Харківська області) – кластери машинобудування, електроенергетики, освіти і науки, космічні технології, металообробки, паливної промисловості;
- Центральний (Київська область і м. Київ, Черкаська область) – кластери точної механіки й оптики, будівельний, хімічний, продовольчий;
- Поліський (Волинська, Житомирська, Рівненська, Чернігівська області) – кластери сільськогосподарського машинобудування, переробки мінералів, легкої промисловості, деревообробки;
- Подільський (Вінницька, Тернопільська, Хмельницька області) – кластери машинобудівельного, лісопромислового, продовольчого, швейного виробництва;
- Причорноморський (Миколаївська, Одеська, Херсонська області) – кластери туризму й лікування, суднобудування, транспортної логістики, мікроелектроніки;
- Карпатська (Закарпатська, Львівська, Івано-Франківська, Чернівецька області) – кластери електронного, сільськогосподарського виробництва, туризму, хімічної й харчової промисловості.

Регіональний аспект інноваційного розвитку знаходить свій зміст дослідження на взаємовідносинах держави та первісних виробників, утворюючи об'єкт просторової корпоративної системи – регіон або локальну територію. Об'єктами інноваційного простору (в управлінському розумінні) мають бути кластерні групи та відповідні робочі програми й проекти. Гідну підтримку інноваційного розвитку забезпечують інститути державної інноваційної політики на регіональному рівні, науково-освітні центри й інституції громадського суспільства. У такому аспекті поєднання інституцій управління, програм інноваційного розвитку й зусиль суб'єктів інноваційної діяльності створює необхідні умови для реалізації інноваційного курсу розвитку регіонів і країни в цілому. Проте виходити на рівень конкретного проектування регіональних інноваційних стратегій і забезпечення умов розвитку потрібно з урахуванням стартових ресурсних можливостей конкретних регіонів.

**Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.** За результатами проведеного аналізу теоретичних аспектів публічного управління інноваціями можна зробити висновок, що державне регулювання є важливим елементом стимулювання розвитку інновацій. Для успішного розвитку інновацій необхідне належне регулювання, яке включає в себе створення сприятливого середовища для розвитку інноваційних підприємств, заохочення інноваційних практик та забезпечення інноваційної активності. Одним із важливих аспектів публічного управління є створення ефективної системи підтримки інновацій, що включає в себе фінансову підтримку, захист інтелектуальної власності, сприяння доступу до нових технологій та інших ресурсів, а також сприяння партнерству між державою, бізнесом та науково-дослідними установами. Отже, державне регулювання інновацій є ключовим чинником успіху в розвитку інноваційної економіки країни та сприяє досягненню стабільного економічного зростання та конкурентоспроможності на міжнародному рівні.

Україна має значний потенціал для розвитку інновацій, однак, необхідно вирішувати

низку проблем, щоб домогтися успіху в цій галузі. Деякі з цих проблем включають високі податки, недостатній доступ до фінансових ресурсів, бюрократичні перешкоди та низький рівень інфраструктури. Уряд України підтримує інновації, включаючи створення інкубаторів та акселераторів, розробку спеціальних програм для підприємців та зниження податкових ставок для інноваційних підприємств. Однак, більше зусиль потрібно для того, щоб зробити Україну більш конкурентоспроможною на міжнародній арені.

На регіональному рівні розвиток інновацій стикається з рядом проблем та перешкод, які обмежують його можливості та потенціал.

Для покращення механізмів публічного управління інноваціями на регіональному рівні в Україні можуть бути запропоновані наступні шляхи: розвиток системи підтримки інноваційних підприємств на регіональному рівні (для цього необхідно створити ефективний механізм фінансової та технічної підтримки, налагодити зв'язки між науковими установами та бізнесом, підвищити кваліфікацію персоналу та розробити програми для молодих підприємців); розвиток науково-технічного потенціалу в регіонах (для цього необхідно підтримувати науково-дослідні роботи та наукові конференції, створювати сприятливі умови для залучення наукових кадрів, розвивати науково-технічні парки та інноваційні центри); зміцнення захисту інтелектуальної власності (для цього необхідно вдосконалити законодавство з цього питання, підвищити рівень обізнаності про інтелектуальну власність та забезпечити ефективний механізм її захисту); розвиток ринку технологій та інновацій (для цього необхідно створювати сприятливі умови для розвитку інновацій, залучати іноземних інвесторів, розвивати мережу бізнес-інкубаторів та технопарків). Важливим також є здійснення моніторингу та оцінки результативності державної політики у сфері інновацій на регіональному рівні.

### **Список використаних джерел**

1. Басараб Т.І. Інструментарій регулювання інноваційного розвитку регіону. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія "Економічна"*. 2015. 1155. С. 5-9.
2. Головченко Н.А. Державне регулювання інноваційного розвитку регіонів України. *Економічний простір*. 2015. Т. 95. № 9. С. 106-111.
3. Ільїна І. І., Голуб І. О., Колісник О. М. Інноваційна діяльність в Україні: проблеми та перспективи. К.: НАН України, 2017.
4. Кільченко О.В. Державне регулювання інноваційного розвитку: теорія, методологія, практика. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економіка та менеджмент*. 2016. Вип. 2 (82). С. 120-129.
5. Комариста Т.О. Моделювання процесу публічного управління розвитку інноваційних підприємств в Україні. *Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: Економічна*. 2015. Вип. 33. С. 41-48.
6. Куц І.О. Механізми публічного управління інноваційного розвитку підприємств в Україні. *Міжнародний науковий журнал "Інтернаука"*. 2019. № 7. С. 45-50.
7. Drucker, P. F. *Innovation and entrepreneurship: Practice and principles*. HarperCollins Publishers. 1985
8. Hitt, M. A., Ireland, R. D., Sirmon, D. G. Strategic entrepreneurship: Creating value for individuals, organizations, and society. *The Academy of Management Perspectives*, 21(2), 2017. P. 47-63.
9. Salazar-Elena, J. C., Gutiérrez-Gracia, A. Determinants of innovation in European countries: An empirical analysis based on firm-level data. *Journal of Business Research*, 69(11), 2016 P. 4862-4867.

### **References**

1. Basarab T.I. (2015) Instrumentarii rehuliuвання innovatsiinoho rozvytku rehionu [Instrumentarium of regulation of innovative development of the region]. *Visnyk Kharkivskoho*

*natsionalnoho universytetu imeni V.N. Karazina – Bulletin of V.N. Karazin Kharkiv National University. Series 'Economic'. № 1155. P. 5-9.*

2. Golovchenko N.A. (2015) Derzhavne rehuliuvannia innovatsiinoho rozvytku rehioniv Ukrainy [State regulation of innovative development of regions of Ukraine]. *Ekonomichnyi prostir – Economic space*. 2015. T. 95. № 9. P. 106-111.

3. Ilyina I., Holub I., Kolisnyk O. (2017) Innovatsiina diialnist v Ukraini: problemy ta perspektyvy [Innovative activity in Ukraine: problems and prospects]. K.: National Academy of Sciences of Ukraine.

4. Kilchenko O.V. (2016) Derzhavne rehuliuvannia innovatsiinoho rozvytku: teoriia, metodolohiia, praktyka [State regulation of innovative development: theory, methodology, practice]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu tekhnolohii ta dyzainu – Bulletin of the Kyiv National University of Technology and Design. Series: Economics and Management*. Issue 2 (82). P. 120-129.

5. Komarysta T.O. (2015) Modeliuvannia protsesu publichnoho upravlinnia rozvytku innovatsiinykh pidpriemstv v Ukraini [Modelling the process of public administration of the development of innovative enterprises in Ukraine]. *Naukovi pratsi Donetskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu – Scientific works of Donetsk National Technical University. Series: Economic*. Issue 33. P. 41-48.

6. Kuts I.O. Mekhanizmy publichnoho upravlinnia innovatsiinoho rozvytku pidpriemstv v Ukraini [Mechanisms of public administration of innovative development of enterprises in Ukraine]. *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal "Internauka" – International scientific journal 'Internauka'*. 2019. № 7. C. 45-50.

7. Drucker, P. F. (1985). Innovation and entrepreneurship: Practice and principles. HarperCollins Publishers.

8. Hitt, M. A., Ireland, R. D., Sirmon, D. G. (2007). Strategic entrepreneurship: Creating value for individuals, organizations, and society. *The Academy of Management Perspectives*, 21(2), 47-63.

9. Salazar-Elena, J. C., Gutiérrez-Gracia, A. (2016). Determinants of innovation in European countries: An empirical analysis based on firm-level data. *Journal of Business Research*, 69(11), 4862-4867.